

12.7. Ne 15. neděle v mezidobí
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách
v 19.00 v Jesenici pro děti na táboře

13.7. Po památka sv. Jindřicha a Kunhuty
Mše sv. v 18.00 v Jesenici pro děti na táboře

14.7. Út památka bl. Hroznaty, mučedníka, premostráta
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci
v 18.00 v Jesenici pro děti na táboře

15.7. St památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve

Adorační den za nová povolání a za rodiny
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

16.7. Čt památka Panny Marie Karmelské
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích
v 18.00 v Jesenici pro děti na táboře

17.7. Pá památka bl. Česlava a Hyacinta, kněží

Adorační den a noc naší farnosti
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 v Liběšicích
v 18.00 v Jesenici pro děti na táboře

18.7. So sobotní památka Panny Marie
Mše sv. v 18.00 v Jesenici pro děti na táboře

19.7. Ne 16. neděle v mezidobí
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích, v 15.00 v Domoušicích,
v 17.00 v Svatojakubská poutní mše sv. v Hřivčích

- I v letošním roce se můžete těšit na koncert historických hudebních nástrojů, souboru **MUSICA DA CHIESA**, kteří zavítají opět do Liběšic u Žatce v pátek **21. srpna** a rozezní množství zajímavých nástrojů v **18 hodin**. Srdečně Vás zveme!
- Srdečně Vás zveme na **poutní mši svatou** ke cti svatého Jakuba v Hřivčích.
- O prázdninách je možné navštívit celou řadu poutních nebo jiných zajímavých míst. Inspiraci můžete najít také na webových stránkách www.cirkevnuturistika.cz.
- Každoroční **Setkání králů** se bude konat v **neděli 13. září odpoledne**. A možná přijde mezi nás i kouzelník! Těšit se můžete již nyní.

Poutníčkova

příloha

roč.19, č.28

- ❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Ježíš není vzorem ustrašenců, ani pouhou obětí

(Papež František, 5.7. 2020)

Evangelium této neděle (srov. Mt 11,25-30) se člení na tři části: nejprve Ježíš pronáší chvalozpěv díkůvzdání Otci, protože zjevil chudým a prostým lidem tajemství nebeského království; potom odhaluje vnitřní a jedinečný vztah, který Jej pojí s Otcem; a nakonec vybízí, abychom k Němu přišli a nalezneme u Něho odpočinek.

Ježíš nejprve vlebí Otce, protože skryl tajemství svého království, svoji Pravdu před »moudrými a chytrými« (v.25). Nazývá je tak s ironickým nádechem, protože předpokládají, že jsou moudří a rozvázní, a mají proto nezdárka uzavřené srdce. Pravá moudrost vychází také ze srdce, není to pouhé porozumění idejím. Pravá moudrost patří srdci, a máš-li zamčené srdce, nejsi moudrý. O tajemstvích svého Otce říká Ježíš, že jsou odhalena »maličkým«, tedy těm, kteří se z důvěrou otevírají Jeho Slovu spásy, otevírají srdce Slovu spásy, cítí, že Jej potřebují a všechno od Něho očekávají. Srdce otevřené a důvěřující Pánu.

Potom Ježíš vysvětluje, že obdržel všechno od Otce. Říká »mého Otce«, aby stvrdil jedinečnost Svého vztahu s Ním. Pouze mezi Synem a Otcem je totiž naprostá vzájemnost: jeden zná druhého, jeden žije v druhém. Toto jedinečné společenství je však jako květ, který se rozvíjí, aby zdarma zjevoval svoji krásu a dobrotu. Odtud pak Ježíšovo pozvání: »Pojďte ke mně...« (v.28). Chce darovat, co dostává od Otce. Chce nám darovat Pravdu, a Ježíšova Pravda je vždycky zdarma, je darem, je Duchem svatým.

Jako Otec preferuje »maličké«, tak se také Ježíš obrací k těm, kdo se »lopotí a jsou obtíženi«. Ba dokonce se k nim sám řadí, protože je »tichý a pokorný srdcem« (v.29). Tak to o Sobě říká. Jako v prvním a třetím blahoslavenství o chudých v duchu a tichých (srov. Mt 5,3.5). Ježíš, »tichý a pokorný srdcem«, není vzorem pro ustrašence, ani pouhou obětí, nýbrž Člověkem, který prožívá »srdcem« tento stav v naprosté průzračnosti k Otcově lásce, Duchu svatému. On je vzorem »chudých v duchu« a všech ostatních blahoslavených evangelia, uskutečňujících Boží vůli a dosvědčujících Jeho království.

A potom říká Ježíš, že přijdeme-li k Němu, nalezneme »občerstvení«, které Kristus nabízí těm, kdo se lopotí a jsou obtíženi. Není to pouhá psychologická útěcha či almužna, nýbrž radost chudých z toho, že se jim dostalo evangelia a vytvářejí nové lidstvo. To je úleva, radost darovaná Ježíšem. Je jedinečná. Je to radost, kterou má On sám. Je to poselství pro všechny lidi dobré vůle, dodnes Ježíšem hlášané ve světě, který vychvaluje toho, kdo se obohacuje a stává mocným. Kolikrát jen si říkáme: chtěl bych být jako tamten či tamta, bohatý a mocný. Svět vychvaluje boháče a mocné, nehledě na prostředky, které použili, a někdy přitom pošlapali člověka a lidskou důstojnost. A to vidíme denně, pošlapávání chudých. A je to poselství pro církve, jež je povolána prokazovat skutky milosrdenství a hlásat evangelium chudým. Tichou a pokornou chce mít Pán svoji církev, tedy nás.

Maria, nejpokornější a nejvznešenější ze všech stvoření, vyprošuj nám u Boha moudrost srdce, abychom ve svém životě uměli rozpoznávat a sdílet ona tajemství, která jsou skryta pyšným a zjevena pokorným.